

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (in s e r a t e) v sprejema upravnštvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-številka 74.

Štev. 142.

V Ljubljani, v petek 23. junija 1899.

Letnik XXVII.

Kaj hoče grof Thun?

Nagodba z Ogrsko je gotova, sedaj ima grof Thun proste roke! Tako so z vidnim veseljem te dni naglašala razna glasila desničarskih strank. On ima proste roke, ali pa ima tudi prosto srce, ali sploh vé, kaj hoče, ali se zaveda velikanske, težavne, a tudi hvaležne naloge avstrijskega ministerskega predsednika? Kaj naj odgovorimo na vsa ta vprašanja, ki se nam nehoté vrivajo ob pogledu na skrajno žalostne razmere v državi sploh in posebe še na našem jugu. Nam se dozdeva, da se grof Thun zanaša na slepo srečo in na občeznano potrpežljivost konservativnih življenj v sedanjih večini. In najkonservativnejši mej konservativci bili so od nekdanj ravno slovenski državni poslanci. Od danes do jutri, od slučaja do slučaja, to je svetovnoznana avstrijska politika, in tega načela se drži, kakor vse kaže, tudi grof Thun. Ta politika pa nikakor ne more biti dobra, dasi more tudi slučaj včasih pomagati iz zadrege. Podobna je slabemu gospodarstvu zadolženega posestnika, ki dolgove preklada z desne na levo, z leve na hrbet, da mu konečno boben zapoje pod oknom. Pravijo, da je Napoleon III. doživel nesrečo pri Sedanu, ker ni vedel kaj hoče. Ako je bilo to res, potem tudi grof Thun utegne danes ali jutri stati pred nerešljivo zagonetko. Pravi strateg si že doma naredi bojni načrt in vse tako uravnava, da se po tem načrtu tudi vojska z zmago konča. In pravi državnik sam dogodke pripravlja in snuje ter izrablja v svoje namene po določenem, dobro premišljenem programu. Ali pa ima grof Thun jasen program, po katerem bi mogel urediti zmedene razmere v Avstriji? Ali si je sploh osvojil natančen pregled avstrijskih razmer in pa poznavanje sredstev, s katerimi je mogoče rešiti avstrijsko vprašanje? V parlamentarni državi bi moral odgovor na ta vprašanja biti lehak. Toda Avstrija je le v teoriji parlamentarna država. Vlada se sicer opira na večino, toda nikakor se ne ozira na

njene zahteve in svete. Večina je sestavila svoj program, tako smo vedno čuli, v znanem adresnem načrtu. Toda ta program je prvič jako nedolžen, a drugič je in ostane le mrtva črka. Kaj pa imamo zatirani narodi v Avstriji od slavnostne »enakopravnosti«? Podobni smo le možu, ki z lestvo v roki obrača oči gori na srebrno luno in premišlja, kako bi gori prilezel. In ako sedanja večina izraža ljudsko mnenje in v svojih postulatih ljudske želje, še vedno preostaje vprašanje: kdo pa naj te želje izvrši? Sedanja vlada ni parlamentarna in zato tudi večina ne odločuje, ampak obstrukcija. A vlada je vesela, da je našla § 14., s katerim si pomaga od slučaja do slučaja. Tako se državna ladija vrti v kolobaru brez gotove smeri in določenega pristanišča.

Mi radi priznamo, da ima grof Thun velike ovire, in največjo v nemški birokraciji, ki je izšla iz Šmerlingove in Herbstove šole; toda mi si tudi ne moremo prikrivati, da grof Thun ne poskuša primernih sredstev, s katerimi bi se premaknil z mrtve točke. Ali bode grof Thun vladal leto in dan s § 14? In če ne, kaj hoče storiti, da se zopet snide državni zbor in prične redno parlamentarno delo? Nastala je zopet neka tišina, katero motijo le nemški radikalni derviši.

Dokler je grof Taaffe vedel, kaj hoče, jo je dobro vozil. Ko pa se je oddaljil od programa desnice ter hotel vstrezati tudi levičarjem, obsedel je med dvema stoloma. Grof Badeni je bil odločno prišel, a kmalu obstal na potu in zašel v zagato. Tako bode tudi grof Thun s svojo nejasnostjo in neodločnostjo obsedel z ladijo na pesku, ako se ne bode otresel nepoklicanih faktorjev, ki mu delajo zgago. Rešitev je mogoča, ako postanejo kri in meso zahteve ogromne večine avstrijskega prebivalstva, ali z drugimi besedami, ako se v ustavi zajamčena enakopravnost izvrši tudi v dejanju. V to pa je treba, da se premeni sedanji zistem. Ali pa ima grof Thun toliko dobre volje in moči, da se tega dela loti?

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. junija.

Državnozborna srednja stranka. Misel, da se ustanovi v državnem zboru neka srednja, posredovalna ali, recimo, mešetarska stranka, je že večkrat bila na dnevnem redu, toda vselej so jo srečno zavrgli mej staro šaro. Sedaj se je pa ta ideja zopet pokazala na političnem obzorju in sicer kar od dveh strani. Na eni strani so nezadovoljni člani katoliške ljudske stranke, na drugi pa znani nezadovoljniji v poljskem klubu. Potrebo take stranke jim baje narekuje veliko hrepenenje po narodnem miru v Avstriji. Načrt prvega in drugega dela tega kroga nezadovoljnih obstoji v tem, da se za sedaj odreče vsaka skupnost s Čehi in da se nova stranka postavi nekako v sredo mej oba nasprotnika. Geslo teh mož slove: Ne več na strani Čehov proti Nemcem, marveč posredovalno mej Čehi in Nemci. Seveda se morajo središčarji izogibati tudi Jugoslovanov, kot nasprotnikov Nemcev. Nova osrednja stranka bi toraj obsegala poljski klub, Rumune, nekaj ali morda vse člane katoliške ljudske stranke in morda nekaj manjših stranic, ki ne prisegajo brezpogojno na velegermansko zastavo. No, možje, ki so tako vneti za srednjo stranko, bi morali pač vedeti, da je taka misel neizvršljiva, ker se morajo nedvomno priklopiti Čehom in Jugoslovanom ali pa nemškim liberalcem in nacionalcem. Srednja pot je nemogoča. Da bi se pa večina katoliške ljudske stranke in ona poljskega kluba res združili z liberalci proti Čehom in Jugoslovanom, je pa sedaj še naravnost neverjetno in toraj ideja posl. Rutovskega in drugov, izražena v ravno izišli brošuri »Poljaki in poljski klub v državnem zboru« naravnost smešna in neizvršljiva. Po narodnostnem miru hrepeni gotovo vsak pravi Avstrijec, toda dvomimo, da bi se dospelo do popolnega miru na opisani način.

LISTEK.

Polžar.

(Gorska idila. — Spisal Fr. Kočan.)

(Dalje.)

Nekoč je bil iztaknil v močvirju pod rebrom polža, velikega in z lepo, lupinčasto hišico. Prav slučajno je bilo to. In posadil ga je vrh ribnjakovega nasipa . . . Toda glej — polž se je jezil in tiščal pene, ter kazal roge. Aha! In Oleža mu je uprezno pripogibal konce mavec in buk, ki so moleli iznad nasipa. S slino naj bi jih žival oślinila, da bi se spoprijeli in zlepili . . . Hej!

Toda, naključje je prineslo starega Ormoža lesem tedaj:

»Oh, da bi te tudi . . . Glej, glej: spaka pokazenega, ali se ti ne smili žival? Da bi te res! Polžar ti, tudi! Polžar!«

Oleža — od tedaj so mu rekali Polžar — je imel res nekaj polžjega na sebi. Značilno! Govoril je malo, pa še to tehtno in premišljeno. Hodil je tudi malo: od doma v Ormožev laz in

nazaj, in še to počasi. V veliko družino ni hodil. Mislil je tudi po polževo; a kar je premislil do konca, to je bilo pretehtano in prevdarjeno na vse strani.

Eno pomlad, ko je bil dorastel že v velikost popolnoma in na širokost vsaj deloma, ga je poklical župan k sebi, češ, da ga kličejo na nabor in da bo moral biti morda vojak.

»I — pa bom!« je dejal. Ni pa vedel prav, ali naj bi bil tega vesel, ali žalosten.

Pozneje, ko je stvar premislil natanko, si ni storil veliko iz tega, če tudi ga vtaknejo v vojaško sukno:

»E — kaj bi, bo že kako!«

In ko se je napravljal neko jutro na nabor prav sam in samcat, je tam za gričem celo na glas zaukal — to je bilo preko navade njegove — in jo pobrisal potem prihuljeno in roke v žepih nekako vesel po beli cesti.

I — ne ve se, kaj je ravno mislil tedaj.

Toda glej — kdo bi bil mislil: potrdili so ga. Meta je jokala, Oleža je pa po navadi pohajkoval, nič delal, malo mislil in veliko molčal, če

je zášel slučajno v družbo — preko svoje navade — tisto poletje po naboru.

In jeseni je odhajal — zopet sam: vesel ali žalosten, kdo ve.

Potem je cesarja služil tri leta — tri cele leta. Kako — ne vem!

Ko pa je prišel domov, so dejali, da je bil spet stari Polžar (tudi ime se ga je bilo obdržalo cel ta čas) kot poprej.

In nekaj dni po prihodu je šel v gojzd, skozi Ormožev laz, prekelj sekati.

O — tudi Oleža je čutil tedaj nekaj prijetnega in sladkega tja okrog srca, ko mu je zopet žuborela na uho stara znanka Ormoževa grapa. Da — to je bil njegov mali svet v mladih letih, ta Ormožev laz.

»Tukaj je še vedno najlepše!« se je domislil nazadnje — »kaj bi neki široki svet tam zunaj . . .!«

Tudi Oleža se ga je bil nagledal v teh treh letih do sita.

Mej tem časom si je izbirala Ormoževa grapa sama svoj tek. Prekopi in razori po travniku so

4h 25h

Rumuni in državnozborna večina. V krog onih državnih poslancev, ki sem ter tje kažejo svojo nezadovoljnost s postopanjem državnozborna večine, so stopili te dni tudi nekateri rumunski državni poslanci. Te dni se namreč vrše v Črnovicah posvetovanja rumunskih državnih in deželnih poslancev, pri katerih se razmotriva vprašanje, ali naj rumunska državnozborna delegacija še nadalje vztraja v desnici, ali naj se pridruži opoziciji. Poslednje stališče zastopata z vso odločnostjo državni poslanec dr. Popovici in deželni poslanec vitez Flondor. Deželni glavar Lupul in pa poslanec dr. Wolczynsk se pa z vso silo ustavljata tej misli. Dosedaj se ne ve, kdo bo zmagal, vendar je pa čuti, da ima Popovici precej somišljenikov na svoji strani, ki v enomer kažejo na krivice, ki se gode nenemškim narodom avstrijskim vkljub temu, da Slovani podpirajo vlado. Zmernejši krogi upajo, da pride v tem vprašanju do kompromisa.

Kriza v Nemčiji? »Köln. Zeit.« je presenetila včeraj svoje bralce s poročilom, da je vsak čas pričakovati izpremembe v pruski vladi in razpustitve pruske poslanske zbornice. Skoro gotovo je, pravi poročilo nadalje, da vladna predloga o gradnji kanala mej Renom in Labo, ki je morala romati nazaj v odsek, tudi pozneje ne bo dobila potrebne večine in da bo radi tega državni zbor moral nositi te posledice. Pa tudi predlog glede varstva obrtnih razmer je morala vlada včeraj umakniti in jo iznova izročiti dotičnemu odseku. Tej predlogi, ki jo nazivljejo »Zuchthausvorlage«, nasprotujejo posebno socijalni demokratje in razni drugi svobodnjaki. In res je včeraj poslanska zbornica prekinila zasedanje do 14. novembra. To sicer ni v zvezi s pretečo krizo, ker so za ta predlog glasovali vsi po daljših počitnicah hrepeneči poslanci brez izjeme, gotovo je pa, da bo vlada, oziroma cesar Viljem storil potrebne korake, da prodre v jeseni kanalska predloga.

Ministerska kriza v Franciji je po preteku skoro štirinajstih dni konečno vendar rešena. Rešil je gordijski vozal Waldeck-Rousseau, ki se je včeraj vdružil resno poprijel težavnega dela. Splošna barva novega ministerstva je republikansko-socijalistična, kajti poleg članov radikalne republikanske stranke bo sedel v novi vladi tudi socijalistični poslanec Millerand, ki je prevzel važen posel trgovskega ministerstva. Akoravno še niso oficijelno proglašena imena novih mož, je vendar sedaj dognano, da se odobri sestava Waldeck-Rousseau-a, ki je zbral okolu sebe sledeče može: Delcasse je prevzel zunanje zadeve, Galliffet vojno, Lanessan mornarico, Monis pravosodje, Poincaré finance, Millerand trgovino, Leygues nauk, Jean Dupuy javna dela, Gueysse nasebine. Notranje zadeve je združil Waldeck-Rousseau z ministerskim predsedstvom. Po daljšem posvetovanju včeraj popoldne, ki se je vršilo v zunanjem ministerstvu, so se podali novi može k predsedniku Loubetu ter izjavili, da so voljni prevzeti odločene jim portfelje. Danes pričakujejo oficijelnega imenovanja, ako ne pride vmes kaj izvanrednega.

Občinske volitve v Italiji. Te dni se vrše po raznih krajih Italije volitve v občinske zastope, pri katerih zmagujejo v precejšnjem delu z re-

se še vedno poznali, le mah jih je porastel čez in čez in bilo je, kot bi bila razrila strela po tleh. Gori višje pod obronkom se je bilo razširilo močvirje nenavadno široko. Ostra trava in vodni osat sta poganjala bujneje; po jamicah, katere je pred kratkim naredila morda črevljeva peta, so se zbirale in nabirale mlakuže in mlakužice. In te so se parile na solncu in se prevlekale počasi z rjavkasto skorjasto površino, kjer je odsevalo solnce prav tako motno in rjavkasto.

»E, tako bi hotel delati še vedno — v večjem, seveda — če bi imel svoj svet in svoje travnike!«

Mati mu je bila umrla v teku teh treh let. Da! Malo pred smrtjo mu je bila pisala, da mu hoče zapustiti vse, prav vse. In ako umrje poprej, kot pride on od vojakov domov, mu hoče naložiti in založiti vse lepo pri županstvu. In pa varčuje naj potem in umno ravna z denarjem in pa oženi naj se, če more kmalu, na kak dom, kajžarski, ali tudi polkajžarski...

Tako mu je pisala mesec dni pred smrtjo.

Potem je umrla stara Meta. (Dalje prih.)

publikanci združeni socijalni demokratje. Katoličani se po navadi volitev ne udeležujejo, razne liberalne frakcije so pa mej seboj tako razcepljene, da le težko prodre s kakim kandidatom. V Mantovi je zmagala na celi črti republikanska-socijalistiška lista. Pojutranjim, v nedeljo, se vrše volitve v Rimu. Nekateri listi so poročali, da se letošnjih volitev udeleže tudi katoliški volivci, češ da jim je papež dovolil, kar pa seveda ni resnično in je samo političen manever, da zbobnajo na volišče tem več svojih mož. Liberalna stranka tudi v Rimu ne more imeti posebnega upanja na zmago, ker je razcepljena. Ako pojde tako nadalje, bodo kmalu vsi občinski zastopi v rokah revolucionarjev in tako si bo italijanska vlada sama vzgojila nasprotnika, ki jo bo strmoglavil prej ali slej.

Razgled po slovanskem svetu.

Zmaj Jovan Jovanović.

V spomin petdesetletnice.

Iz Zagreba, 20. junija.

Komaj so minili slavnostni dnevi osemdesetletnice hrvatskega pesnika Ivana Trnskega, že se pripravljamo, da proslavimo 25. junija petdesetletnico književnega delovanja srbskega pesnika Zmaja Jovana Jovanovića, ki zdaj živi in deluje v Zagrebu.

Najveći lirski pesnik srbskega naroda Zmaj Jovan Jovanović se je narodil v Novem Sadu 24. novembra 1833. Oče mu je bil Pavel Jovanović, plemenitaškega rodu, svetovavec in kasneje mestni župan novosadski, a mati Marija iz roduvine Gavanskih. Po ženskem rodu je Zmaj danes sorodnik srbskemu kralju. Pridevek »Zmaj« je dobil od onega časa, ko je utemeljil in urejeval l. 1864 v Pešti časopis za satiro in šalo »Zmaj«. Že kot deček je poslušal starinske junaške pesme ter napolnjeval domišljijo z basenskim slikami. Bil je star še le tri leta, ko je znal že na pamet pesem iz »Zabavnika« »Tužna Ilirija«. Sojeno mu je bilo tako rekoč že v zibelki, da postane pesnik. Že leta 1840, ko ga je oče vzel s seboj v Pešto, piše mali Jovan v verzih, kar se mu je pripetilo na potu. Naslov tej knjižici je bil »Stare pesme mladoga stihotvorca«.

Bilo je okoli l. 1840, ko je Sima Milutinović Sarajlija potoval iz Pešte v Belgrad. Na svojem potovanju pride Sima v Novi Sad ter se nastani v hiši Zmajevega očeta. Ko je Sima odhajal, poslovi se od vseh v hiši, toda malega Jovana v tem trenutku ne najdejo nikjer. Slednjič ga opazijo v nekem kotu, kjer je sladko zaspal. Sima ni dovolil, da ga probude, nego se prigne k detetu, ga poljubi v čelo, pa spustivši desnico na njegovo glavo pogleda gori in reče: »Dal Bog, da postaneš pesnik!« In zares blagoslov Sime Milutinovića se je izpolnil: Zmaj postane najveći pesnik svojega naroda. Zmaj dovrši ljudsko šolo v Novem Sadu. Tukaj začne tudi gimnazijo, pa jo nadaljuje v Halašu, a dokonča v Požunu. Ko je dovršil gimnazijo, posveti se po želji očetovej pravnim naukom na peštanskem, praškem in dunajskem vseučilišču. Vendar pa ga je srce vleklo neprenehoma, da se upozna s prirodnimi nauki in z medicino.

Dovršivši pravne nauke se povrne domov, kjer mu je pa kmalu oče umrl. Tako ga je našlo leto 1861., ko se je ustavno življenje začelo razvijati ter pojavljivati se novo življenje pri vseh narodih naše države ne samo na političnem polju, nego tudi na društvenem in na književnem. Ko je Novi Sad dobil svojo mestno autonomijo, izbralo je mestno zastopstvo Zmaja za mestnega podbeležnika. Zmaj je sicer sprejel to čast, toda krilatej pesniškej duši se ni dalo pisati suhoparne zapisnike in goltati prah s starih aktov. Zategadelj se odreče Zmaj že čez leto dni svoje službe, ter se posveti pesništvu. Bil je v tem času priden sodelavec humorističnega lista »Komasca«, a na svojo roko je zasnoval beletrističen list »Javor«. Leta 1861 se oženi z Ružico Ličaninovo iz Novega sada. Ta ženitev je znamenita za srbsko pesem že radi tega, ker je bila povod krasnim Zmajevim »Djulićem«. »Djulić« spadajo med najdivnejše cvetje lirske poezije v srbske književnosti. Toliko nežnosti, toliko toplote, toliko čistosti čustev malo je najti i v književnosti drugih narodov. Zategadelj bode zgodovina srbske književnosti spominjala Zmajovo Ružico kakor tudi Vra-

zovo Ljubico na isti način, kakor knjiga laška slavi Beatrico in Lauro!

Kmalu potem se izprazni nadstojniško mesto v Tokalijinem zavodu v Pešti, s katerim je takrat upravljala »Matica srbska«. To mesto je dobil naš Zmaj. Tako se je Zmaju izpolnila davna želja, da izuči medicinske nauke. Šest let se je učil, pa ko je položil svoje izpite, je bil proglašen za doktorja medicine. Poleg tega pa je bil vedno priden delavec na književnem polju. V Pešti se je zbirala okoli njega vsa srbska omladina ter je ž njo osnoval društvo »Preodnico«, prava predhodnica kasnejših omladinskih društev.

(Dalje sledi)

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

Ljubljana, 22. junija.

Po otvoritvi današnje izredne seje se spominja župan umrlega mestnega regulatorja K. Mulačka, ki je bil najstariji mestni uradnik in je svoj posel upravljal skozi 37 let, ter upokojenega šolskega vodje Leop. Belarja. Občinski svet izrazi obema sožalje.

Osrednji odbor avstrijskih gasilnih društev naznanja, da se letos ne vrši splošni shod gasilcev, in se toraj zahvaljuje za povabilo mestne občine.

Deželna vlada je doposlala navodilo, kako preprečiti zanešenje kuge v mesto. V komisijo, kateri se poveri ta posel, imenuje župan komisarja Tomca in dr. Illnerja, občinski svet pa izvoli podžupana dr. Bleiweisa in odb. Prosenca.

Odbornik Šubic predlaga nujno, naj se z rokom do 1. avgusta razpiše služba provizoričnega magacinerja, ki bo oskrboval material za vodovod in elektrarno v novih prostorih v »Mestnem domu«. Polovico plače v znesku 600 gld. prevzame vodovod, polovico pa elektrarna. — Predlog se vsprejme.

Meščanska podpora v znesku 30 kr. na dan se na predlog ravnatelja Vončine podeli Jerneju Žlebniku, ona po 20 kr. pa Ter. Hočevnar in Jakobu Zadnikarju.

Pet izpraznenih mest ustanove za kranjske invalide v znesku po 21 gld. 50 kr. se izmej 63 prosilcev podeli nastopnim invalidom: 26letnemu Jan. Reichu v Ribnici, 42letnemu Jan. Šimencu, ki ima sedem nepreskrbljenih otrok, dalje Josipu Stengarju, Jan. Jurici v Križu pri Kostanjevici in Jan. Zajcu v Dolu.

Odbornik Svetek poroča o prošnji vdove Ant. Mulačkove za preskrbnino, vzgojnino in posmrtno četrt. Dovolj se jej 500 gld. preskrbnine, po 100 gld. vzgojnine za vsakega peterih otrok do 24. leta in 300 gld. kot posmrtno četrt. Ob enem se razpiše služba mestnega regulatorja s plačo 1200 gld. do 31. avgusta.

O prošnji gasilnega društva za potrditev stalne namestitve vežbalca Jan. Daxa poroča odbornik Prosenec. Vežbalec Dax zahteva poleg plače 720 gld. tudi prosto stanovanje in kurjavo ter po 20. službenih letih 60 gld. mesečne pokojnine, ter zahteva jamstvo od strani občine za slučaj, da bi gasilno društvo ne zmoglo tega bremena. Odsek izjavlja, da za namesčenje obč. svet ni kompetenten, pač pa ne ugovarja odborovemu sklepu, mej tem ko mora zavriniti drugi del Daxove zahteve. — Nasvetu se pritrdi v tem smislu.

Ponudba Fran Pavlovića, ki želi odstopiti mestni občini 2000 kvadr. metrov sveta ob projektovani Miklošičevi cesti po 10 gld. kvadr. m., se na predlog odb. Lenčeta odkloni.

Gasilnemu društvu ljubljanskemu, ki obhaja letos 30letnico obstanka in priredi slavnost povodom preselitve v nove prostore, se dovoli 500 gld. podpore za napravo nove društvene obleke. Poročevalec odb. Lenčec.

Predlog odbornika Predovića na 700 gld. je bil odklonjen.

Prošnji predstojništva Marijanišča za napravo dogovorjene ograje na posestvu Vincencijeve družbe ob Kuhnovi cesti se ugodi s tem, da se sklone napraviti ograjo iz železne žice in s hrastovimi koli. Ob enem se napravi enaka ograja ob posestvu Marije Ojstriž, toda le s polovičnim prinosom. Za obe ograji se dovoli kredit 394 gld. Poročevalec odb. dr. Požar. (Konec prih.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 23. junija.

(Imenovanja.) Imenovani so: Sodna pristava E. Martinak v Šmohorju in Fr. Kues v Veli-

kovcu tajnikoma v Celovcu; R. Romé v Vildonu tajnikom v Gradcu; sodni pristav Jos. Sterger v Sevnici sodnim tajnikom v Mariboru; Josip Pirker v Št. Vidu tajnikom v Gradcu; pristav A. Appelmänn v Pliberku okr. sodnikom v Podklostru; dr. V. Janežič v Šmarju sodnim tajnikom v Mariboru; tajnik dr. H. Schäftlein v Mariboru svetnikom pri okrožnem sodišču v Celju. — Deželno-vladni koncipist, Viktor grof Oherinsky, sedaj prideljen trgovinskemu ministerstvu, je imenovan za ministerijalnega koncipista pri istem ministerstvu.

(Slovensko vinogradsko društvo.) registrovana zadruga z omejeno zavezo, je imelo včeraj v Katoškem domu svoj prvi redni občni zbor. Zbralo se je bilo nad polovico vseh zadržnikov, ki so se udeleževali razprav prav živahno. K zborovanju je bilo vpisanih 50 deležnikov. Sprejel je zbor več važnih sklepov po živahnih razpravah skoro soglasno. V načelnitvo so izvolili namesto umrlega gospoda Fišerja, župnika v Jarenini, gospoda Gomilščaka kot zastopnika za Štajersko. Predsednik nove zadruge je državni poslanec gospod J. Vencajz, odborniki so izbrani iz vseh slovenskih vinorodnih krajev. V odboru so dalje gospodje Vester, Peterca, Petrič, Pliberšek, Uršič, Schweiger, Križ. V nadzornitvo so bili izvoljeni: načelnikom dr. Krek, grof Alfred Coronini, dr. Janežič, dr. Furlan, Ferdo Tomažič. Namen novega društva je, vsestransko podpirati vinorejce in preskrbljevati domačim vinom solidnih kupcev ter polagoma vpeljati domača vina na svetovni trg. Velikega socialnega pomena je novo društvo in za služi vsestranske podpore.

(V dunajski »Sloveniji«) se nekaj kuha. Izstopilo je iz društva 31 akademikov, kateri v včerajšnji »Edinosti« navajajo vzroke svojega izstopa. Kakor povzamemo tej izjavi, se je v »Sloveniji« baje vgnezdilo politično strankarstvo, s katerim izstopivši člani niso zadovoljni.

(Štajerske novice.) G. Fran Janežič, profesor na mariborskem učiteljskišču, je vložil prošnjo za upokojenje. — Na mariborskem učiteljskišču se prično pismeni zrelostni izpiti dne 26. junija, ustni pa 6. julija. — Mariborska posojilnica je prosila za dovoljenje gostilniškega obrta v »Narodnem domu«, toda občinski zastop je prošnjo odklonil, češ, da gostilna ni potrebna. Ta razlog je seveda le izgovor, v istini pa hočejo mestni očetje pokazati le mržnjo do Slovencev. Sicer pa bodo mariborski Slovenci tudi preko mestnih očetov dobili svojo pravico. — Pred porotnim sodiščem v Mariboru je bila te dni cela rodbina: 45 letni Jože Mlakar iz Leskovca, njegova sestra, žena, oče, mati in hlapec. Obtoženi so bili radi umora, krive prisega, tatvine, ponarejanja menic i. t. d. Mlakar je bil zaradi raznih hudodelstev obsojen na osem let težke ječe. — Dne 2. julija bode velik volivski shod v Ivanjih; razgovor bode tudi o razmerah v okraju. — Volitve v okrajni zastop brežiški se bodo vršile dne 26., 27. in 28. t. m. Slovenci morajo spraviti na volišče zadnjega moža, da zmagajo proti baronu Mažgonu in njegovi stranki.

(Tat v mariborskem sodišču.) Minoli petek se je vršila porotna obravnava proti peterim zatoženecem. Mej obravnavo je neznan tat poslušalcema odščipnil verižici ter odnesel uri, jedno zlato v vrednosti 80 gld., drugo sreberno. Orožniki, ki so stražili obtožence, so morali poslušalcem preiskati žepe, toda brez uspeha. Poslušalci so bili seveda v največji zadregi; mnogi so si tiščali žepe, da jim tat ne podtakne ure.

(Častno svetinjo) za štiridesetletno službovanje je priznal deželni predsednik Juriju Šuteju, cerkovniku v Vinici.

(Žalostno a resnično.) Iz domžalske okolice: Dolgo sem premišljeval, ali bi pisal to pismo, ali ne —, âb' ga dejav, âb ga na dejav'. Nazadnje so pa prsti mesto mene segli po peró, in jaz — sem, ga dejav'. Kaj pa sem zvedel tolikanj novega? Nič! Zvedel sem nekaj starega, to namreč, da naša reč slovenska živo — gnije! Poslušajte! V Domžalah (nemški Domschale — zakaj neki ne z 11?) sem bil na kolodvoru in sem čakal vlaka, da bi pohitel z njim, kot na perutih' (!!) do bele Ljubljane iskat tolažila mnogim svojim bridkostim in težavam. Na kolodvorih je čakanje posebno zanimivo. Tu prihajajo ljudje taki in taki drug za drugim ali pa tudi skupaj — in

človek jih lahko na tihem motri, opazuje, presoja. Tudi v Domžalah so prihajali tisto jutro. Najprvo so prišli trije: čedno opravljena dama, nekak 'gospod', ki je bil že na vse zgodaj malo 'korajžen' in pa famulus ali ka-li v kmečki kamižoli, izpod katere je gledala v svet dolga pipa, famulus, pravim, ki je bil pa več nego 'korajžen' — preteto so se mu zapletale noge! Vsi trije so govorili 'tajč', famulus v kmečki kamižoli tudi. Samo enkrat je dejal tisti 'gospod': »O ti preklet' krompir, ti!« Pa se mu je tako lepo podalo, da sem jaz precej vedel, da je mož prej slovenski klel, nego nemški. Ob enem sem pa iz tistega krompirja in še iz par drugih okoliščin 'pogruntal', da je šel 'gospod' za nekaj tednov h krompirjevcem, da se morda tam še kaj bolj izobrazí v nemščini. To so bili toraj trije, vsi trije — 'tajč'. Za temi se je prikazala nežna gospodična. Zvonko je pel njen glasek — Cankar bi dejal: 'čarokrasno' — ko je pripovedovala znanki, kam da gre, da je njen brat 'obermiller', pa da po 'cug' še ni bila nikoli pri njem, itd. Najbolj dražestno, skoro začarano-ma'néče pa je zazvenelo iz dragocenih, koralno kristalnih ust: »Laibach — dritte Class«! ... — Še sem stal in poslušal. Prihajali so delavci. »Tavčargof — Tavčargof — Tavčargof« so vpili pri blagajni, da je bilo veselje. Prišli so še drugi. »Dritte Closs — hólbe — hin und zruck« ... je šlo eno čez drugo. — Bâ — sem dejal, vùn, vùn na prosto, drugače me zaduši! Šel sem na prosto in hodil gor in dol, kot graničar pa spet postal sem ter tja in zrl stekleno po železni cesti, kdaj bode pripihal vlak. Tu še en prizor. Okrog vogla jo privije odličen slovenski trgovec. Ob njegovi strani milostno se držeča, ne vem če gospa ali gospodična. Ljubko sta kramljala v srebrno in zlato-doneči — nemščini ... Tristo in eden! Jaz sem se obrnil v stran, želodec pa bi se bil kmalu čisto narobe — — Nič komentara! Ali ni to zares — 'žalostno pismo'? Če se Vam ne zdi, gospod urednik, je pa za pust prihranite. Meni se zdi tolikanj žalostno, da mi najbolj ustrežete, če je daste natiskati črnoobrojeno, a na koncu če pristavite: Slovenija v miru počivaj!

(Našla se je) na nekem potu na ljubljanskem polju denarnica z nekaj denarjem in je shranjena pri vojaškem štacijskem poveljništvu.

(Tržaška občina) je zgubila pravdo glede odškodnine za vodovodne načrte. Včeraj je namreč deželno sodišče prisodilo nekemu Ducatiju dve tretjini zahtevane odškodnine za vodovodne načrte. Ducati je zahteval 45.000 gld. Mestna občina mora povrniti tudi tožbene stroške v znesku 2000 gld.

(Iz tabora »Impertinentejevega«.) Zadnja številka tega lista vriska ob zmagi italijanske stranke pri občinskih volitvah v Pomjanu v Istri. Dotični dopisnik — sluti se, da je to žalostnoznan renegat Martinolich — poje slavospev »italijanski narodni ideji« v tej občini in dostavlja, da je bilo treba na Pomjanu le dvigniti roko in vse je hitelo pod italijansko zastavo, ki zdaj plapolje na Pomjanu. — Več sarkastične zlobe ni treba na enem kupu! Lahon se kruto norčuje iz našega prodanega nevednega ljudstva v tej občini, ki se je predalo izdajski klikki — ne v zavesti »italijanske ideje«, marveč prisiljeno po svoji — gospodarski bedi. Saj se človeku krči duša v telesu, ko čuje poročila tako nečastna za naš narod, poročila o činih prodanstva našega človeka. Zlobni dopisnik še zlobnejega »Impertinenteja« se reži zdaj našim ljudem in onim, ki vkljub mučeniškim naporom niso mogli obvarovati svoje bedne črede narodne propasti. Toda ni še vseh dni večer in ni še zadnjikrat solnce zašlo. Pomjan, ta bojna straža naša v Istri, še ni padel za vselej, naši bojevnik radi te zmage Judežev ne izgubé poguma, marveč izučeni po teh britkih skušnjah znali bodo pridobiti novih sredstev, krepkejših sredstev za boj — čez tri leta. V tem času se pa lahko mnogo zgodi, in ako nismo bili srečni v tem stoletju, utegnemo biti vsaj v bodočem, saj pravijo, da bode dvajseto stoletje — stoletje slovanstva.

(Občinskega tajnika), ki bi bil spreten in zanesljiv v občinskih poslih, išče neka občina v Istri. Pogoji so ugodni. Kdor bi hotel za to mesto prositi, naj se obrne na urednika »Naše Sloge«. Kdor ve za kakega sposobnega človeka, naj sporoči to uredništvu »N. Sloge«.

(»Naša Sloge«) se preseli iz Trsta v Pulj. Dne 6. julija izide prva številka tega lista v Pulju.

(V Ljublanico je skočil) včeraj 22 letni delavec Janez Slana, doma iz Polhovega Gradca. Vkljub temu, da je bila pomoč takoj na mestu, je bil vendar že mrtev. Samomorilec je bil vdan pijančevanju in je bil tudi pijan, ko je s Trnovskega pristana skočil v vodo.

Društva.

(Pevsko društvo »Adrija« v Barkovljah — Trst.) Pevsko društvo »Adrija« v Barkovljah bo obhajalo dne 9. julija t. l. desetletnico svojega obstanka. Ob tej priliki se z lepo slovesnostjo razvije in blagoslovi krasna trobojna društvena zastava, katero si je naše društvo nabavilo ob priliki minulega jubilejnega leta. Kako važna so pevska društva posebno v naši tržaški okolici za razvoj in napredek slovenskega naraščaja in našega jezika, za katerega obstanek se nam je tu ob obalih jadranskega morja dan na dan bojevati proti našemu zagriženemu nasprotniku, pritiskajočemu na nas tako silno, da se nam je bati, posebno v spodnji okolici — propada. Odstavljajo nas od dela, kratijo in italijanačijo nam šole, enakopravnosti nam nočejo pripoznati, v slovenska župnišča postavljajo nam neprijazne duhovnike, in vse to proti volji ogromne večine užaljenih slovenskih okoličanov. Tudi v obmorske naše Barkovlje se zaganjajo zraven naravnih morskikh valov — valovi tujinstva, ki prete poplaviti vso našo lepo solnčno slovensko pokrajino. »Pomagajmo si sami in Bog nam pomore!« Ta rek so naši narodno zavedni Barkovljani začeli izvajati že pred dvajsetimi leti, ko so si ustanovili sedaj cvetoče »Obrtnijsko društvo«, ki je pred dvema letoma z veliko slavnostjo slavilo svoj najlepši triumf s tem, da je v sruču Barkovelj otvorilo lastni »Narodni dom«. Pod to narodno streho se danes razvija in prepeva naša »Adrija«, katero je pred desetimi leti s pomočjo nekaterih sedanjih »Adrijašev« ustanovil neumorno delavni, blagopokojni in nepozabni Dragotin Martelanc. Da sta »Narodni dom« in naše pevsko društvo »Adrija« našim nasprotnikom velika ovira poitalijančevanju naših Barkovelj, pričajo nam dovolj srd nasprotnikov, njih zapreke in pritožbe, katerih smo v teku desetletnega delovanja doživeli jako mnogo. A vendar smo še tu, ki s ponosom kličemo nasprotnikom v obraz: — — — — Na zemlji slovenski ostanemo mi!« Da naše društvo postane še častnejša in močnejša narodna postojanka tu ob sinji »Adriji«, omislili smo si lep naroden trobojni prapor — simbol bratovstva. Pod tem praporom naj nas bo blažila mila slovenska pesem, spajala in družila pojedine pevce in sotrudnike v skupno delovanje v procvit in napredek društva, narodu v korist in domovini v čast. Ali to naše pevsko društvo »Adrija« ni obrtno društvo, ki bi donášalo dobičkov, marveč se vzdržuje le od pičle članarine priprostih pevcev, večinoma mladeničev, in od naklonjenosti dragovoljnih darov in prispevkov podpornih udov, vsled česar nima na razpolago dovolj denarne moči, da bi si moglo samo poplačati velike stroške, ki so nastali z napravno nove krasne zastave. Zato se obrača udano podpisani slavnostni odbor do slavnih narodnih bratskih društev ter vseh zavednih rodoljubov po slovenskem ozemlju z najljudnejo prošnjo, da bi blagovolili darovati kak prispevek v podporo našemu društvu. Vsek tudi najmanji dar bo vsprejet najhvaležneje, vedeli bomo, da je prišel iz bratskih rok. Poznajoči Vaše rodoljubje, pošiljamo Vam nab. polo pod št. 201, s katero Vas pooblaščamo in prosimo, da bi nabirali prispevke za nabavo naše zastave. Polo blagovolite vrniti svoječasno podpisnemu odboru, ki bo v listu »Edinost« objavljal dole darove. — Barkovlje-Trst, meseca junija 1899. — Za slavnostni odbor: Ražen, častni predsednik; Josip Sulčič, tajnik.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 23. junija. Cesar je ozdravel in se prav dobro počuti.

Dunaj, 23. junija. Kardinal dr. Missia je došel sinoči na Dunaj, z njim je ob enem došel tudi papežev častni gardist grof Camillo Pecci; papežev odposlanec Celli, ki cesarju izroči papežev breve, je došel danes iz Rima. — Uradni dvorni razglas nannanja, da cesar osebno izroči dne 27. t. m. slovesno novemu kardinalu biret.

Dunaj, 23. junija. »Information« poroča, da se mej vlado in posl. dr. Ferjančič-em in dr. Začkom vrše dogovori, da vstopita kot dvorna svetnika v službo pri osrednjem pravosodstvu na Dunaju.

Dunaj, 23. junija. Poročila časnikov o snovanji srednje stranke imajo le akademično vrednost, vendar jih izrabljajo nemško-liberalni listi, da napadajo krščanske socialiste,

podtikajoč tem, da se hočejo na ta način otresti zveze z nemškimi nacijonalci.

Dunaj, 23. junija. Listi poročajo, da je član glavnega sveta avstro-ogrske banke, R. Siegel, naznanil svoj izstop iz glavnega sveta. V današnji glavni seji se ta njegov korak oficijelno naznani. Povod odstopu je namera avstrijske vlade, ki hoče uveljaviti bančni privilegij s § 14. V opoziciji nasproti vladi so še nekateri drugi člani.

Dunaj, 23. junija. Glavni svet avstro-ogrske banke je danes vsprejel vladne predloge glede privilegijev. Dva svetnika sta glasovala proti, dva nista prišla v sejo.

Dunaj, 23. junija. Knjižica o nalogi poljskega kluba, katero je spisal neki od Nemcev plačani dninar, je vzbudila splošno ogorčenje v poljskih listih; celo glasilo Rutovskega pravi, da se z njo ne strinja v nekaterih točkah, kjer zahteva nemški državni jezik celo za Galicijo, in pa to, da se manj izobraženi narodi spojé z Nemci.

Dunaj, 23. junija. Deželni poslanec J. Pfeifer je odložil mandat, ker so ga v to prisilili nemško-nacijonalni volilci.

Praga, 23. junija. Nemško-liberalnega deželnega poslanca Pfeiferja so njegovi volilci na shodu pozvali, da odloži svoj mandat, dasi so mu ob enem izrekli zaupanje. Ta predlog je bil vsprejet z 31 proti 30 glasovom.

Praga, 23. junija. Kardinal grof Schönborn je nevarno obolel.

Budimpešta, 23. junija. Danes je bila živahna razprava zaradi uničenja poslanstva poslanca Šima, ki je v konkurzu. Zadeva se je na predlog Horanskega vrnila odseku.

Berolin, 23. junija. Državni zbor je vsprejel v tretjem branju predlogo glede nakupa karolinskih otokov ter zavrgel predlog, naj se vladna predloga glede varstva obrtnih razmer izroči posebni komisiji. Zasedanje se je potem prekinilo do 14. novembra.

Berolin, 23. junija. Državni tajnik pl. Bülow je odlikovan s stanom grofa.

Pariz, 23. junija. Uradni list objavlja imena novega ministerstva, katero je sestavil Waldeck-Rousseau.

Pariz, 23. junija. Novo ministerstvo je tako-le sestavljeno: Waldeck-Rousseau predsedstvo in notranje stvari, Delcassé zunanje zadeve, Galliffet vojno, Lanessan mornarico, Monis pravosodje, Poincaré finance, Millebrand trgovino, Leygueres nauk, Jean Dupuy javna dela in Gueysse naselbine.

Rim, 23. junija. V včerajšnjem javnem konzistoriju je izročil papež kardinalski klubk novoimenovanim kardinalom izvzemši goriškega knezonadškofa dr. Missia in nuncijskega v Madridu. V nadaljnjem tajnem konzistoriju je prekonizoval še nekatere škofe. Celi čas se ni kazal papež prav nič utrujenega.

Carigrad, 23. junija. Zdravstveni svet je prepovedal romanje in prevažanje mrličev iz Perzije v Mezopotamijo.

Newjork, 23. junija. Iz Rio de Janeiro poročajo: V tukajšnjo ječo je udrta množica, ter se zmaščevala nad nekim Francozom, ki je umoril triletno deklico. Najprej so ga mučili, potem živega sožgali.

Gospodarska organizacija.

Cena žitu na dunajski borzi

dné 22. junija 1899.

Za 100 kilogramov.

Pšenica za mesec junij	gl. 10—	do gl. 10-05
» » jesen	» 9-51	» » 9-53
Rž » mesec junij	» 7-80	» » 7-85
» » jesen	» 7-73	» » 7-75
Turšica » mesec junij	» —	» » —
» » » julij-avg.	» 4-92	» » 4-94
» » » sept.-okt.	» 5-12	» » 5-14
Oves » » junij	» 6—	» » 6-03
» » jesen	» 6-12	» » 6-14

Smrti

20. junija. Marija Milavec, učenka, 11 let, Resljeva cesta 23, caries vertebr. colli.
21. junija. Anton Zore, risar, 40 let, Vodmat 76, jetika.
22. junija. Alojzij Tiran, sprevednika sin, 1 leto, Marije Terezije cesta 10, ošpice in plučni a.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306 2 m., srednji zračni tlak 736-0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm.
22	9. zvečer	727-0	17-3	sl. jug	sk. oblac.	
23	7. zjutraj	722-0	13-8	sl. sever	oblačno	7-6
	2. popol.	722-7	18-0	sl. jzah.		

Srednja včerajšnja temperatura 19-5° normale: 18-5°.

Godbeno orodje
priporoča
Adolf Stowasser in sin v Gradcu.
Gosli, citre, gitare, plehnata in lesena trobila.
Vse izvrstno, poceni.
Novi cenik franko in 485 brezplačno. 10-6

Franjo Toman,
podobar in pozlatár
v Ljubljani, Valvazorjev trg št. 1
izdeluje
križeva pota
od preprostega do najfinejšega, na platno oljnato slikane in na papir oljnato tiskane podobe (Oelfarbendruck).
Načrti, vzorci in fotografije ali risbe so na razpolago.
V blagohotna naročila se večeastiti duhovščini, cerkvenim predstojništvom in dobrotnikom uljudno priporoča
velespoštovanjem
538 12-4 **Franjo Toman.**

Emajlna glasura, prava, uporabljiva za predmete, kateri se mnogo rabijo, n. pr. umivalniki, železje, les, kositar, kamniti predmeti, vodovodne škodlje, kojim dá porcelanu slinno prevlako. V škatlicah po 1/2, in 1 Ko. se dobiva pri tvrdki **BRATA EBERL v Ljubljani, Franciskanske ulice.** — Vnanja naročila po povzetju. 228 3 12-4

Izdelovavec M. Hrnjak, lekarnar v Ivanič-tvrđja, Hrvatsko.

Pozor! Pravi „Clavèn“ nosi varstveno znamko.

„Clavèn“ Dobiti je v vseh lekarnah in drogerijah.

1 lonček 60 kr, po pošti 75 kr.
Edino gotovo delujoče sredstvo

„CLAVÈN“
s katerim si slehni v 3 do 5 dneh brez bolečin in za zmiraj odpravi 459 12-7

kurja očesa,
ozeblino, trdo kožo, bradavice, žulje, od potu vnete noge, pik čebele, ose, komarja in drugih mrčesov.

Razpošilja se samo proti povzetju ali ako se denar naprej pošlje.

Razprodajalci dobé velik popust.

Knjižnica za ljudstvo.
I. zvezek:
Zadruga in njih nasprotniki.
Uredil dr. Iv. Ev. Krek.
Cena zvezku 5 kr., po pošti 2 kr. več. — Dobiva se pri edboru »Katal. političnega društva« v Ljubljani.

Severonemški Lloyd v Bremi.
866 30-29

Od vis. c. kr. ministerstva vsled ukaza dné 7. maja 1894, št. 5373 dovoljen.

Brodarstvo poštnih brzoparnikov do Novi-Jorka:

Brema - Sev. Amerika. Do Novi-Jorka.	Brema - Južna Amerika. Do Montevideo.	Brema - Vzhodna Azija. Do Kitajskega.	Brema - Avstralija. Do Adelaide, Melbourne, Sydneya.
Brema - Baltimora. Do Baltimora.	Brema - Buenos-Ayres. Do Buenos-Ayres.	Brema - Japonskega. Do Japonskega.	

Najlepša in najcenejša priložnost za potovanje.

Glavni zastopnik v Ljubljani: **Edvard Tavčar.**

Kupuje in prodaja vse zdalej zaznamovane efekte in druge vrednostne listine po dnevnem kurzu.

BANKA Makso Veršec v LJUBLJANI.

Sročke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev. Giro-konto (hranišne vloge v tek. računu), obresti od dné do dné po 4 1/2%. Poštno-hranilnišne položnice na razpolago.

Dunajska borza.

Dné 23. junija.		Dné 22. junija.		Kreditne srečke, 100 gld.	
Skupni državni dolg v notah	100 gld. 10 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	171 gld. 50 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	202 gld — kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 — »	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157 — »	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 — 40 — »
Avstrijska zlata renta 4%	119 — 45 »	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 — »	Rudolfove srečke, 10 gld.	28 — — »
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	100 — 15 »	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 — 50 »	Salmove srečke, 40 gld.	86 — — »
Ogerska zlata renta 4%	119 — — »	Tisne srečke 4%, 100 gld.	138 — 25 »	St. Genois srečke, 40 gld.	83 — 75 »
Ogerska kronska renta 4%, 200	96 — 20 »	Dunavske vrvavnne srečke 5%	129 — 50 »	Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 — — »
Avstro-ogrske bančne delnice, 600 gld.	914 — — »	Dunavsko vrvavnno posojilo l. 1878	108 — 75 »	Ljubljanske srečke	23 — 75 »
Kreditne delnice, 160 gld.	354 — 25 »	Posojilo goriškega mesta	112 — — »	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 — 75 »
London vista	120 — 45 »	4% kranjsko deželno posojilo	98 — 25 »	Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3345 — — »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 — 92 1/2 »	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	97 — 25 »	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	431 — — »
20 mark	11 — 77 »	Priporitetne obveznice državne železnice	210 — 75 »	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	68 — 50 »
20 frankov (napoleonador)	9 — 55 »	» » južne železnice 3%	170 — 30 »	Splošna avstrijska stavbinska družba	105 — 75 »
Italijanski bankovci	44 — 47 1/2 »	» » dolenskih železnic 4%	99 — 50 »	Montanska družba avstr. plan.	235 — 50 »
C. kr. cekini	5 — 67 »			Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	181 — — »
				Papirnih rubljev 100	127 — 12 »

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
l., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnici.